

Bernhardus Dei Gratia, Dux Saxoniae, Iuliaci, Cliviae ac Montium,
Landgravius Thuringiae, Marchio Misniae, Comes De Marca &
Ravensberg, Dynasta In Ravenstein, &c Rector Academiae Ienensis
Magnificentissimus. L. S. : Alexandro Macedonum Rege, quem
Arrianus ... P.P. IV. Febr. die Anno MDCLVII.

Jena

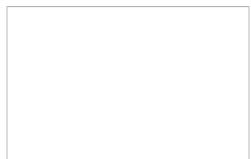
Bernhard, Sachsen-Jena, Herzog

Phil 2° 00268/04 (235)

https://dhb.thulb.uni-jena.de/receive/ufb_cbu_00013435

urn:nbn:de:urmel-d907e3f1-7231-4dfc-9528-023b64546a509-00012657-19

Lizenz: <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/>

urn:nbn:de:urmel-d907e3f1-7231-4dcf-9528-023b64546a509-00012657-19

BERNARDUS
Dei Gratia, Dux Saxonie, Juliaci, Cliviæ ac Montium,
Landgravius Thuringiæ, Marchio Misniæ, Comes de Marca & Ravens-
berg, Dynasta in Ravenstein, &c.

RECTOR ACADEMIAE JENENSIS MAGNIFICENTISSIMUS.

L. S.

Alexandro Macedonum Rege, quem Arrianus Nicomediensis, cognomento, ut Svidas tradit, novus seu junior Xenophon, ob res maximas felicissimè gestas *circa 1700 d. Christi*, hoc est, non sine providentia divina terris datum fuisse dicit, cuique virtutes & fortuna Magni nomen peperere, rebus humanis exempto, ejus ad capulum, ferunt, undique ex diversis orbis terrarum partibus confluxisse Philosophos, homines sapientissimos, & unumquemque cum gemitu cùmque summa tanti funeris admiratione suum de funeris elogium protulisse atque edidisse. Dubium esse nullum potest, quin in acerbo isto luctu & macrōre, qui Serenissimam ac Celsissimam domum Saxoniam, cum primis Electoralem, postquam Serenissimus ac Potentissimus Princeps ac Dominus, Dn. JOHANNES GEORGII, Dux Saxonie, Juliaci, Cliviæ ac Montium, Sacri Romani Imperii Praefectus Prætorio, & Collegi Electoralis Octoviralis, ut & Dominus Saxonie Senior, Landgravius Thuringiæ, Marchio Misniæ & utriusque Lusatiae, Burggravius Magdeburgensis, Comes Marca & Ravensbergæ, Dynasta in Ravenstein, pientissimæ recordanzione, anno superiori clo 150 LVI. ad d. IIIX. Eius mensis Novembr. naturæ concessit, jam premit, non sint defuturi, & numero quidem haut parvo, tam in ipsius Serenitati olim subjectis, quam aliis quoque, quarum Duces ac Principes proximiōri consanguinitate aut affinitate eandem attingunt, quorum & Nos pars sumus, provinciis, qui etiā non ad ipsum Serenissimi Electoris defuncti sarcophagum aggregati, nihil tamen minus suis quique locis partim aliis monumentorum generibus, ad supremos beatissimi Electoris honores quæ faciunt, partim, & præprimis quidem, *λέγεται θρησκευτικού* seu orationibus parentalibus & funebribus ejusdem memoriam ac virtutes secuturam ad posteritatem sint transmissuri: iisdemque multò felicius ac certius ab omni oblivionis putredine vindicatur, atque olim Ægyptii, Babylonii, aliquae populi suā conditū ex myrrha, aloë, cedro, melle, sāle, cera, bitumine & resinā confectā, mortuorum cadavera servare diutius & à corruptione prohibere valuerunt. Neque enim ullis condimentis, nullis artibus rescindi divinum illud decretum unquam potest: pulvis es & in pulverem reverteris. Quia ergo postquam nudius tertius Dresden, sēpius laudato Serenissimo quondam Electori, solennitate ac pompā tanto Principe ac Heroe, qui verè Sacri Rom. Imperii columen & columna vivus audiit, dignā exequiæ facta, pariter hodiernā die Freibergæ, ubi ad cineres majorum suorum in conditorio avito inter manus lugentium seponetur, apparantur, vestræ quoque, Vos, in hac Salana, studiorum nutrice, qui vitam degitis, pietatis & officii est, in partem exequialium istorum honorum suo modo, etiā corporibus absentes, animis tamen præsentes ut veniatis. Venietis, ubi ad Orationem parentalem, quā pios Serenissimi quondam Electoris manes, Vir per quam Reverendus, Amplissimus, Excellentissimus, Nobis singulariter dilectus, Dn. Johannes Ernestus Gerhardus, SS. Theol. D. ejusdēmque Prof. Publ. & Facultatis suā hodiē Decanus, auctoritate Amplissimi Senatus Academicī, hac die ad hor. Xcimam promerid. in ade Sacra Collegio Academicō contiguā, prosequetur & cohonestabit, auribus vacivis & attentis ausestans denso agmine apparueritis. Ita censemus & monemus. P. P. IV. Febr. die Anno clo 150 LVII.

Litteris JOHANNIS NISII.

urn:nbn:de:urmel-d907e3f1-7231-4d
cf - 9528-023b64546a509-00012657-25